
Z życia nauki i życia Towarzystwa : Polonica w światowym piśmiennictwie medycznym

---

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 59, 75-76

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POLONICA W ŚWIATOWYM PIŚMIENICTWIE MEDYCZNYM

Najstarsze i mające najwyższy prestiż naukowy wśród towarzystw medycznych jest Międzynarodowe Towarzystwo Chirurgów (Société Internationale de Chirurgie). Powstało ono w roku 1902 z inicjatywy belgijskiego chirurga Antoine Depage, dzięki finansowej dotacji Króla Belgii. Początkowo skupiało ono głównie chirurgów Francji, Belgii, Niemiec i Szwajcarii. W pierwszym zjeździe wzięło udział około 600 chirurgów. Po I wojnie światowej liczba członków Towarzystwa, dzięki zainteresowaniu krajów anglosaskich i mowy hiszpańskiej oraz wielu krajów europejskich, w tym Polski, zaczęła się powiększać i obecnie przekracza 2500 chirurgów reprezentujących 55 krajów na wszystkich kontynentach. Kongresy naukowe odbywają się co 2 lata. Jedyny w Polsce Zjazd Société Internationale de Chirurgie odbył się w Warszawie w roku 1929. Celem Kongresów jest rozpowszechnianie wyników najnowszych badań i doświadczeń w chirurgii ogólnej i wszystkich jej dyscyplinach.

Oficjalnym czasopismem Towarzystwa jest World Journal of Surgery, którego redakcja znajduje się w Los Angeles (USA), a redaktorem naczelnym jest Ronald K. Tompkins. Jednym z ważnych działań tego czasopisma, mającego najwyższą rangę w świecie i wysoki „impact factor” jest publikowanie, obok prac oryginalnych, wyników sympozjów zatytułowanych „World Progress in Surgery”, których układ i wybór tematyczny pozostawia się zaproszonemu przez zespół redakcyjny redaktorowi („quest editor”). Za wyróżnienie chirurgii polskiej można uznać powierzenie roli zaproszonego redaktora prezesowi TNW, Witoldowi Rudowskiemu, którego zadaniem było ustalenie tematów i wskazanie autorów w bloku 12 prac, stanowiących treść „World Progress in Surgery” w dziedzinie wybranych problemów hematologicznych i transfuzjologicznych w chirurgii. Sympozjum to opublikowano w 28 tomie World Journal of Surgery (grudzień 1996 r.)

Zaburzenia hematologiczne u chirurgicznych chorych pojawiają się w wielu chorobach (przewlekłe zapalenia, zmiany autoimmunologiczne, nowotwory złośliwe). Niekiedy powstają nagle wskazania do operacji u chorych z pierwotnymi zespołami hematologicznymi, a powodzenie strategii chirurgicznej zależy od oceny stanu chorego, wyników badań laboratoryjnych oraz przed i pooperacyjnego leczenia tych chorych. W Klinice Chirurgicznej Instytutu Hematologii nagromadzono w okresie 25 lat duże doświadczenie w operacyjnym leczeniu chorych z chorobami układu krwiotwórczego i wrodzonymi niedoborami układu krzepnięcia. Dlatego też

w grupie 12 prac składających się na treść Sympozjum, aż 3 pochodzą z Kliniki Chirurgicznej Instytutu Hematologii i dotyczą leczenia operacyjnego zakrzepów żył głębokich w kończynach dolnych, leczenia wstrzyknięciami drogą endoskopową zagrażających życiu krwawień z górnego odcinka przewodu pokarmowego oraz strategii chirurgicznego postępowania u chorych z hemofilią, u których wytworzyły się przeciwciała niszczące przetaczany i brakujący czynnik. Pozostali autorzy z USA, Szwecji, Wielkiej Brytanii, Szwajcarii, Kanady i Niemiec omawiają postępowanie chirurga u chorych hematologicznych wymagających nagłych operacji, problematykę powikłań zakrzepowo-zatorowych, współczesne wskazanie do usunięcia śledziony u chorych z zespołem hematologicznym, zaburzenia układu krzepnięcia po przeszczepieniu narządów. Wreszcie drugi podrozdział Sympozjum dotyczy postępów w zakresie przetaczania krwi, ryzyka i korzyści tego zabiegu oraz postępów biotechnologii w uzyskiwaniu aktywnych biologicznie składników krwi kontrolowanego rozcieńczenia krwi, a także obecnego stanu badań nad związkami wiążącymi i przenoszącymi tlen. Związki te w niedługim czasie mogą zastąpić tzw. pełną krew. Będzie to wielki przełom w dziedzinie transfuzjologii, z którym postępy chirurgii są nierozzerwalnie związane.

Uznaliśmy za wskazane przekazanie niniejszej informacji do wiadomości Członków TNW.

Redakcja